

ves Iſland et Bidrag paa 30,000 Rd., der havde en mere varig Charakteer, og at der desuden ſkulde gives Iſland et Bidrag paa 20,000 Rd., ſom efterhaanden i viſe nærmere faſttatte Terminer ſkulde falde bort. Den eneſte Forſkjel, der er mellem dette Forſlag og det, ſom oprindeligt var foreſlaaet af Udvalgets Fleertal, er den, at det Aaremaal, i hvilket Iſlænderne ſkulde have det fulde Bidrag paa 20,000 Rd., er foreſlaaet til 10 Aar, idet vi i den Henſeende have beholdt det, der ſtaaer i Landſtingets Forſlag, medens vi oprindeligt have foreſlaaet ikke 10 Aar men 12 Aar, der var det Aaremaal, der dengang forelaa fra Regjeringens Side. Alſaa, den eneſte Forſkjel mellem dette Forſlag og det, ſom oprindeligt kom herind i Thinget fra vor Side, er den, at vort nuværende Forſlag er lidt mindre, end det var paa det tidligere Trin af Sagen, men ganſke viſt ikke i nogen betydelig Grad. — Da det, ſom ſagt, er det oprindelige Forſlag fra Udvalgets Fleertal, ſaa er det allerede ſaa vidtløftigt begrundet, deels i den Betænkning, ſom dengang forelaa for Thinget, og deels med den Udvikling, ſom jeg ved Behandlingen i Salen fremkom med, at jeg troer idag at kunne indſkrænke mig til et Par Ord. Jeg vil da indſkrænke mig til at henvende det ærede Things Opmærksomhed paa dette, at Forſlaget ikke hviler paa Noget, ſom kan kaldes en Retsgrund. Vi ere Alle fuldstændigt overbeviste om, ſaaledes ſom Regjeringen ogſaa er det, og ſaaledes ſom det ogſaa har viſt ſig, at der er Eenſtemmighed for i det andet Thing, at naar man vilde etablere et Forſlag paa en Retsgrund, ſaa vilde man komme til et Reſultat, ſom Iſland ikke kunde modtage, fordi det da vilde faae et ſaa ringe Bidrag, at det ikke vilde kunne komme ud af det dermed. Forſlaget hviler paa det broderlige Sindelag imod Iſlænderne, at vi vilde yde dem ſaa Meget, ſom vi kunne ſkjønne, at de fornuftigviis bør kunne komme ud af det med, men at vi paa den anden Side ikke heller vilde yde dem Mere end, at vi kunne forſvare det ligeoverfor de danſke Skatteydere. Det hviler derfor paa dette, at det Beløb, ſom vi ved Love, der her ere vedtagne, ere komne til at yde, hvilket omtrent er et Beløb af 30,000

Rd., ſhulde de vedblive at beholde paa en mere varig Maade, idet vi nemlig ikke for Eiden kunne med nogenlunde Rimelighed overſiue den Tid, da Iſland kan undvære det. Dette vilde vi alſaa yde Iſlænderne paa en mere varig Maade. Ved Siden deraf ſee vi, at Forandringen vil for Iſlænderne medføre adſkillige Udgifter, der hidtil ikke have været afholdte; vi ſee dernæſt, at ſkal den Tid komme, da Iſland virkelig kan blive iſtand til at udrede større Statter, til at komme i en bedre oeconomiff Forfatning, at ſhulde Iſlænderne opnaae at faae deres Næringsvete i en ganſke anden Udvikling end de have det den Dag idag, da trænge de til foreløbig at have et Tilſkud fra Danmark, ſom vi have ſkjønnet, ligesom vi ſkjønnede tidligere, kunde paſſende være 20,000 Rd. i et viſt Antal Aar og derefter noget mindre, men tilige aftagende paa en ſaadan Maade, at Nedgangen ikke bør kunne falde Iſlænderne trykſkende. Da det nu ogſaa er lykkedes at faae den høitærede Juſtitsminifters Tilſlutning til dette Forſlag, ſaa har Udvalget ikke meent at burde træde tilbage fra det Forſlag, deſs Fleertal oprindeligt havde ſtillet ſom en Modſætning til det forlangte større Tilſkud, ſkjøndt Situationen ganſke viſt i mange Henſeender er bleven en anden end dengang. Vi have troet at burde blive paa det Standpunkt, ſom var et Velvillighedsſtandpunkt overfor Iſland. Hele Udvalget foreſlaaer derfor, at vi nu bevilge til Iſland 30,000 Rd., ſom ſhulde vedblive at ydes til det, indtil Forholdene der mülleviis maatte blive ſaaledes forandrede, at man vil finde det rigtigt at optage Spørgsmaalet paany, og fremdeles at man yder det i et viſt beſteemt Aaremaal 20,000 Rd., ſom efterhaanden bortfalde. Med diſſe Ord ſkal jeg ſaaledes paa hele Udvalgets Vegne anbefale til Thinget, at man vedtager ſamtlige af Udvalget ſtillede Forſlag.

Juſtitsminiftren: Som den ærede Ordfører bemærkede, har jeg i Alt kunnet ſlutte mig til de af Udvalget ſtillede Forſlag, ſom jeg alſaa paa det Beſte maa anbefale til det høie Thing. Forſaavidt diſſe Forſlag angaae den ſtatsrettlige Side af Sagen, maa jeg navnlig fremhæve Forſlaget under Nr. 5, ſom for en